

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ - ΑΝΘ ΙΛΙΣΙΩΝ

«Ἡ οἰκογένεια καὶ ἡ κρίσις τῆς»

Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ μαρτύριο τῆς Ἁγίας Μαρίνης καί, πῶς συγκεκριμένα ἀπὸ τὴν ἀπαράδεκτη στάση τοῦ πατέρα τῆς, πού ἔγινε καί ὁ φονιάς τῆς, γονέας-φονέας, θά ἀφιερῶσουμε τὸ ἑορταστικὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας στὸν ἱερό θεσμό τῆς οἰκογένειας καί θά προσπαθήσουμε νά ἀναφερθοῦμε σέ συγκεκριμένους λόγους πού συνθέτουν τὸ φαινόμενο τῆς κρίσις, ἰδιαίτερα στὴν ἐποχὴ μας.

α) Ἡ ἱερότητα τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς δημιούργησε ἄνδρα καί γυναίκα, πού σημαίνει ὅτι εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἔθεσε μέσα στὸν ἄνδρα καί τὴ γυναίκα τὴν τάση γιὰ συνάντηση καί κοινωνία μεταξύ τους. Ἡ κοινωνία δηλαδή τοῦ ἀνδρός καί τῆς γυναικός ἐντάσσεται στὰ ὄντολογικὰ δεδομένα τοῦ ἀνθρώπου, εἶναι κάτι πού τοῦ τὸ ἔδωσε ὁ Θεὸς κατὰ τὴν πλάση του. Αὐτὴ τὴν πρώτη ἀλήθεια τὴν ἐκφράζει σαφέστατα ἡ Ἁγία Γραφή: «ἄρσεν καί θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς» (Γεν. 1, 27). Ἀκόμη ὁ Θεός, κατὰ τὴ δημιουργία τῶν πρωτοπλάστων, ὄρισε καί τὸ σκοπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ πρώτου ζεύγους πού εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀλληλοβοήθεια: «οὐ καλόν

εἶναι τόν ἄνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αὐτῷ βοηθόν κατ' αὐτόν» (Γεν. 2, 18). Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος ξεκίνησε τόν βίο του πάνω στή γῆ μέ **θεοείδεια**, μοιάζοντας δηλαδή στό Θεό: «ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν» (Γεν. 1, 26), εἶχε μέσα του θεόσδοτη τήν ἐπιθυμία νά συναντήσῃ τό ταίρι του καί, ἐπίπλέον, τοῦ δόθηκε καί ὁ στόχος, ὁ προορισμός τοῦ ἐπίγειου βίου του, πού εἶναι ἡ πνευματική ἀλληλοβοήθεια τοῦ ἀνδρός καί τῆς γυναίκος, ὥστε καί οἱ δύο μαζί νά ὀδηγηθοῦν ἀπό τό «κατ' εἰκόνα», πού εἶναι ὄντολογικό δεδομένο-γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου, στό «καθ' ὁμοίωσιν», πού εἶναι χάριτι Θεοῦ ὁ προορισμός καί ὁ στόχος γιά κάθε ἀνδρόγυνο καί γιά κάθε ἄνθρωπο γενικά.

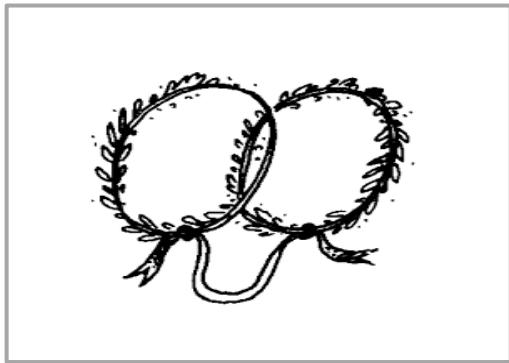
β) Ἡ ἀνατροπή τῶν ὄντολογικῶν αὐτῶν δεδομένων, τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ, ἦλθε μέ τήν πτώση τῶν πρωτοπλάστων. Ἀπό τή στιγμή πού ἡ Εὐά νικήθηκε καί ἐνέδωσε στήν προτροπή τοῦ ὄφεως καί μάλιστα παρὰ κίνησε καί τόν Ἀδάμ στήν διάπραξη τῆς ἴδιας ἁμαρτίας, τά ὄντολογικά δεδομένα τῆς σχέσης τους διασαλεύτηκαν θεμελιωδῶς. Ἀφοῦ, σέ τελευταία ἀνάλυση, δυσπίστησαν ἔναντι τοῦ Θεοῦ, ἀμφέβαλαν γιά τήν πανσοφία καί τήν πρόνοιά Του γι' αὐτούς καί θέλησαν νά δοκιμάσουν ἐγωκεντρικά καί μακράν τοῦ Θεοῦ τίς δυνάμεις τους. Στή συνέχεια ἦλθαν ἀναπόφευκτα καί οἱ συνέπειες τῆς πτώσεως, πού εἶναι ἡ διασάλευση τῆς σχέσης τους μέ τό Θεό καθώς καί ὁ βαθύτατος κλονισμός τῆς μεταξύ τους ἐμπιστοσύνης καί ἀγάπης. Ἔτσι, ἡ Εὐά ἐνοχοποιεῖ τόν ὄφι γιά τήν πτώση της: «ὁ ὄφεις ἠπάτησέ με, καί ἔφαγον» (Γεν. 3, 13) καί ὁ Ἀδάμ «ἐνοχοποιεῖ» ἑμμεσα τό Θεό γιά τήν πτώση του: «ἡ γυνή, ἣν ἔδωκας μετ' ἐμοῦ, αὕτη μοι ἔδωκεν ἀπό τοῦ

ξύλου, καί ἔφαγον» (Γεν. 3, 12). Αὐτή ἡ διασάλευση τῆς πορείας τῶν πρωτοπλάστων φάνηκε ἀκόμη καλύτερα, ὅταν ὁ καρπὸς τῆς ἀγάπης τους, τὰ παιδιά τους, ὁ Κάιν καὶ ὁ Ἄβελ, ὀδηγήθηκαν στὴν ἀδελφοκτονία. Ἐπομένως, ὅπως βλέπουμε ἀπὸ ὅσα εἰπώθηκαν μέχρι τώρα, ἡ κρίση στὴν οἰκογένεια ἔχει παλαιότητα, εἶναι σχεδὸν συνομήλικη μετὴν ἴδια τὴν οἰκογένεια καὶ ἡ βασικὴ αἰτία τῆς κρίσης στὴν πρώτη οἰκογένεια, στὸ συζυγικὸ ἐπίπεδο ἀλλὰ καὶ στὸ ἐπίπεδο τῶν ἀδελφικῶν σχέσεων, ὀφείλεται στὴν ἔλλειψη ἐμπιστοσύνης στὸ Θεὸ καὶ στὸ ὅτι ἐπέτρεψαν νὰ εἰσχωρήσουν πάθη, ὅπως ἡ ζήλεια, μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς πρώτης οἰκογένειας. Τελικὰ ἡ βαθύτερη αἰτία τῆς κρίσης στὴν πρώτη οἰκογένεια ἦταν πνευματικὴ. Τὰ ὑπόλοιπα, συζυγικὴ δυσαρμονία, ἀδελφοκτονία, ἦλθαν ὡς συνέπειες τῆς πνευματικῆς κρίσης.

γ) Τὰ χρόνια καὶ οἱ αἰῶνες πέρασαν καὶ μιᾶμε σήμερα γιὰ κρίση στὴν οἰκογένεια. **Ποιά ὅμως εἶναι ἡ μορφή τῆς σύγχρονης οἰκογένειας; Καὶ ποιά, ἐπομένως, εἶναι ἡ κρίση τῆς σύγχρονης οἰκογένειας;**

Κατ' ἀρχάς ἡ σημερινὴ οἰκογένεια ἔχει χαλαροὺς δεσμούς. Τὰ σημερινὰ ἀνδρόγυνα μοιάζουν μὲ συνεργάτες, ἑταῖροι σὲ μία μορφή κοινωνικῆς ἐργασίας ἀπὸ τὴν ὁποία αἰσθάνονται ὅτι μποροῦν ἀνά πᾶσα στιγμή νὰ ἀποδεσμευτοῦν. Ὁ ἄνδρας δὲν ἐμπνέει πιά τὸ σεβασμὸ, τὴν ἱερότητα, ὅπως ἔχει ὀρίσει ὁ Θεός, ἔναντι τῆς γυναίκας του. Ἡ γυναίκα δὲν αἰσθάνεται ἀφοσίωση, σεβασμὸ ἀπέναντι στὸν ἄνδρα της. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ σχέση τους πολλές φορές κρέμεται σὲ μιά κλωστή. Εἶναι καλὰ μεταξὺ τους, ὅταν καὶ ἐφόσον ἀπολαμβάνουν τὰ ἴσα ἀπὸ τὸν κοινωνικὸ τους δεσμό. Δὲν ἔχουν πνευματικὴ στοχοθεσία στὴ σχέση τους.

Τά περισσότερα ἔξαντλοῦνται στό «τί μου δίνεις, τί σου δίνω, τί παίρνω» ἀπό τή μεταξύ τους σχέση καί μάλιστα τίς περισσότερες φορές στή βάση τῶν ὑλιστικῶν καί εὐδαιμονιστικῶν προσδοκιῶν καί ἀπο-

λαύσεων. Ὄταν αἰσθάνονται ὅτι αὐτή ἡ ὑλιστική καί εὐδαιμονιστική δοσοληψία μεταξύ τους δέν εἶναι ἰσομερής, τότε ἀρχίζει ἡ ἔντονη προβολή καί διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων. Ὅμως αὐτό δέν ἔχει καμία πνευματική χροιά. Εἶναι μία ἐμπορική, ἑταιρική σχέση καί, φυσικά, μπορεῖ ἀνά πᾶσα στιγμή νά διαλυθεῖ.

Ἐνα ἄλλο πρόβλημα εἶναι ὅτι οἱ σημερινοί ἄνθρωποι δοκιμάζουν καί πρῖν τό γάμο αὐτή τή ρηχή, ὑλιστική καί εὐδαιμονιστική ζεύξη. Ἔτσι, πολλές φορές μέ ἐναλλασσόμενο σύντροφο, συζοῦν, κάνουν πώς εἶναι ἀνδρόγυνο καί οἰκογένεια, μέ ἀποτέλεσμα νά μήν αἰσθάνονται ποτέ ἀπόλυτα δεσμευμένοι, σύζυγοι, δηλαδή ζευγμένοι κάτω ἀπό τόν ἴδιο ζυγό. Καί βέβαια σ' αὐτό συνηγοροῦν καί ὀρισμένες σύγχρονες δυτικῆς προέλευσης νοοτροπίες οἱ ὁποῖες ἐμποδίζουν ἀκόμη περισσότερο τήν ἀπόλυτη καί πνευματική ζεύξη τῶν συζύγων. Στίς δυτικές κοινωνίες εἶναι διαδεδομένη ἡ πρακτική κατά τήν ὁποία δύο ὑποψήφιοι σύζυγοι λίγο πρῖν τό γάμο τους συνάπτουν ἕνα «συμβόλαιο γάμου», μέ τό ὁποῖο καθορίζουν τόν τρόπο πού θά διευθετηθοῦν τά περιουσιακά καί ἄλλα ζητήματα στήν περίπτωση πού θα χωρίσουν. Αὐτό καί μόνο σημαίνει ὅτι στό βάθος τοῦ μυαλοῦ τους αὐτοί οἱ ἄνθρωποι πιστεύουν ὅτι τό ἐνδεχόμενο νά χωρίσουν εἶναι περισσότερο βέβαιο ἀπό τόν ἴδιο τό γάμο τους. Γί' αὐτό ὑπάρχουν σέ

όρισμένα κράτη στατιστικές πού δείχνουν ότι τά διαζύγια είναι περισσότερα από τούς γάμους.

Έπίσης μία άλλη νοσηρή ασφαλώς νοοτροπία είναι ή προσπάθεια νά στηθει ένα σχήμα οικογένειας χωρίς τήν παραδοσιακή μορφή πού γνωρίζουμε. Έτσι, μία γυναίκα πού δέν θέλει νά κάνει γάμο επιδιώκει νά αποκτήσει παιδί, συμφωνημένα έκτός γάμου, καί καταδικάζει αυτό τό παιδί ή τά παιδιά στήν διαρκή έλλειψη τής παρουσίας του πατέρα. Στή γραμμή αυτή κινούνται καί άλλες έκτροπές, όπως οί περιπτώσεις τών συμβιώσεων -σέ καμία περίπτωση δέν πρόκειται γιά γάμο- τών όμοφυλοφίλων άνδρων ή γυναικων. Είναι τέτοια ή σύγχυση πού επικρατεί, ώστε, όπως γνωρίζω σέ κάποιο άνδρόγυνο στή Γαλλία, κατά τά άλλα ευγενικων ανθρώπων, ό άνδρας έχει ένα παιδί από μία προηγούμενη σχέση του, ή γυναίκα έχει επίσης ένα παιδί από προηγούμενη σχέση της καί οί δύο μαζί συζούν έχοντας τά δύο ως άνω παιδιά μαζί μέ ένα τρίτο πού απέκτησαν από τήν τωρινή σχέση τους. Σημειωτέον ότι σέ όλες αυτές τίς τρεις «σχέσεις» μέ παιδιά δέν έχει γίνει ποτέ γάμος θρησκευτικός ή πολιτικός. Τουλάχιστον οί μουσουλμάνοι, πού δέν φημίζονται γιά τό σεβασμό στή γυναίκα, έχουν έναν άνδρα μέ πολλές γυναίκες. Έχουν έστω ένα κοινό σημείο αναφοράς γιά τά παιδιά, τόν ίδιο καί μοναδικό πατέρα. Προσωπικά πιστεύω ότι οί λεγόμενοι χριστιανοί τής έποχής μας παίζουν μέ τή φωτιά στά θέματα του γάμου. Η έλαφρότητα μέ τήν όποία «σχετίζονται», συμβιώνουν ή διαπράττουν άνενδοίαστα ότιδήποτε θά φέρει, καί εν πολλοίς ήδη έφερε, τεράστια δυστυχία, μεγάλη δεινά στίς σύγχρονες «οικογένειες», μεγαλύτερα ακόμη καί από τούς πολέμους, κατά τούς όποίους σέ πολλές

περιπτώσεις, χωρίς να τό θέλουν οί ἴδιοι οί ἄνθρωποι, ἐπῆλθαν οἰκογενειακά δεινά καί ὄχι μόνο.

δ) Ποιά ὅμως εἶναι ἡ ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι στίς τόσες ἐκτροπές τῆς σύγχρονης οἰκογένειας; Ἡ Ἐκκλησία ἐντελῶς ἤρεμα, ἐπειδή ἡ ἴδια, ὁ λόγος καί ἡ ἀλήθειά της ἔρχονται ἀπό μακριά, ἀπό τά βάθη τοῦ Θεοῦ καί τῆς κατά Θεόν ζωῆς, συνεχίζει μέ τόν ἴδιο τρόπο καί τούς ἴδιους κανόνες νά παντρεύει τούς ἀνθρώπους. Δηλαδή, ὅπως ὁ Θεός δημιούργησε καί ἔνωσε τό πρῶτο ζεῦγος καί τό εὐλόγησε: «καί εὐλόγησεν αὐτούς» (Γέν. 5, 2), τό ἴδιο καί ἡ Ἐκκλησία μέχρι σήμερα εὐλογεῖ τά ἀνδρόγυνα καί εὔχεται γι' αὐτά: «εὐλόγησον τόν γάμον τοῦτον, καί παράσχου τοῖς δούλοις σου τούτοις ζωήν εἰρηνικήν, μακροήμερευσιν, σωφροσύνην, τήν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, σπέρμα μακρόβιον, τήν ἐπί τέκνοις χάριν, τόν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ἀξίωσον αὐτούς ἰδεῖν τέκνα τέκνων· τήν κοίτην αὐτῶν ἀνεπιβούλευτον διατήρησον· καί δός αὐτοῖς ἀπό τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ ἄνωθεν, καί ἀπό τῆς πίότητος τῆς γῆς· ἔμπλησον τούς οἴκους αὐτῶν σίτου, οἴνου καί ἐλαίου καί πάσης ἀγαθωσύνης, ἵνα μεταδιδῶσι καί τοῖς χρεῖαν ἔχουσι, δωρούμενος ἅμα καί τοῖς συμπαροῦσι πάντα τά πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα» (εὐλόγησε αὐτό τό γάμο καί χάρισε σ' αὐτούς ἐδῶ τούς δούλους σου (τόν τάδε) καί (τήν τάδε) εἰρηνική ζωή, μακροήμερευση (μακροζωία), φρονιμάδα, νά ἔχουν ἀγάπη μεταξύ τους καί νά εἶναι μονοιασμένοι, μακροχρόνια γονιμότητα, τή χαρά τῆς τεκνογονίας, τό ἀμάραντο στεφάνι τῆς δόξας. Ἀξίωσέ τους νά ἰδοῦν τέκνα τῶν τέκνων τους (ἐγγόνια)· διατήρησε τή νυφική τους κλίνη (τό νυφικό κρεβάτι) ἀμόλυνη ἀπό κάθε ἐπιβουλή (συζυγική

ἀπάτη) · καί χάρισέ τους ἀγαθά οὐράνια, πού χορηγεῖ ἄφθονα ἢ δική σου χάρη καί εὐλογία, καθώς καί ἀγαθά πού παράγει ἄφθονα ἢ γῆ· γέμισε τούς χώρους τῆς οἰκίας τῶν νεονύμφων μέ σιτάρι, κρασί καί λάδι καί μέ ὅλα τά καλά, γιά νά δίνουν ἀπ' αὐτά καί σ' ὅσους ἔχουν ἀνάγκη, ἱκανοποιώντας ταυτόχρονα ὅλα τά αἰτήματα πού ἔχουν σχέση μέ τή σωτηρία, καί αὐτῶν πού εἶναι παρόντες σ' αὐτό ἐδῶ τό γάμο - εὐχή τοῦ γάμου).

Βέβαια, τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία θέτει τά πράγματα σέ τόσο σοβαρή θεολογική καί πνευματική βάση -οὐσιαστικά μιμεῖται τό δημιουργό Θεό, συνεχίζει τό ἔργο τῆς δημιουργίας του- δέν σημαίνει ὅτι εὐλογῶντας τό γάμο δύο ἀνθρώπων τούς βάζει σέ τροχιά αὐτόματου πιλότου. Δεν σημαίνει, δηλαδή, ὅτι θά φτάσουν ὅπωςδήποτε στήν τελειότητα τοῦ γάμου τους, στήν κοινωνία μέ τό Θεό καί στή μεταξύ τους τέλεια συμβίωση καί ἀρμονική ἀγάπη. Ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει ὅτι παντρεύει ἀνθρώπους ἀσθενεῖς πνευματικά, ἀδύναμους, θά ἤθελε, ὅμως, νά ἔχουν ἀγωνιστική διάθεση καί καθαρό πνευματικό προσανατολισμό, ὅπως περιγράφηκε πιο πάνω. Ἀκόμη καί στήν περίπτωση πού θά ἀσθενήσει ὁ γάμος, θά κουραστοῦν οἱ ἄνθρωποι, μπορεῖ μέ τή συμβουλευτική της νά τούς βοηθήσει νά ξαναβροῦν τήν ἀρχική χαρά καί τή δροσιά τῆς σχέσης τους, ἀρκεῖ οἱ ἴδιοι νά τό θελήσουν καί νά τό προσπαθήσουν. Ἐπίπλέον, θά πρέπει νά κλείσουν τά αὐτιά τους οἱ ἄνθρω-

Σᾶς γνωρίζουμε ὅτι γιά πληροφορίες σχετικά μέ τήν ἐνορία μας καί κείμενα πνευματικῆς οἰκοδομῆς
μπορεῖτε νά ἐπισκεφθεῖτε τήν ιστοσελίδα μας

www.agiamarinailision.gr

ποι σέ όλες αυτές τίς εὐτελεῖς «ἐκδοχές» τοῦ γάμου πού σερβίρουν τά διάφορα ἐκκοσμικευμένα κέντρα χειραγώγησης τῶν ἀνθρώπων, ὅπως τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης καί οἱ συνειδητοί διαφθορεῖς τῆς ψυχικῆς καί τῆς πνευματικῆς υἰγείας τῶν ἀνθρώπων.

Ἐπιτέλους ἄς ἀντισταθοῦμε στή διάθεση κάποιων, ὀργανωμένων ἢ ὄχι δέν ἔχει σημασία, νά μᾶς ταΐζουν μέ τά ξυλοκέρατα τῆς εὐτελοῦς διδαχῆς τους καί ἄς ἐμπιστευθοῦμε τήν Ἐκκλησία πού μᾶς προτείνει τή δοκιμασμένη διδαχή της, πού ἔχει παράξει μέχρι σήμερα τόσα μύρια εὐλογημένα ζευγάρια, ἀπό τόν Ἀβραάμ καί τή Σάρρα μέχρι καί τά σημερινά ἁγιασμένα ζευγάρια πού ζοῦν ἄρμονικά, ἀγαπημένα καί δημιουργοῦν γύρω τους ἀτμόσφαιρα πνευματική πού λειτουργεῖ ὡς ἀντίδοτο ἐνάντια στά εὐτελεῖ καί βαθύτατα ἀρρωστημένα μηνύματα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς γιά τόν ἱερό θεσμό τοῦ γάμου.

Γιά τήν ἐνορία μας ὁ θεσμός τοῦ γάμου παραμένει βαθύτατα ἱερός, γι'αὐτό καί στήν ποιμαντική στόχευσή μας παραμένει ἀφενός ἡ ὑποβοήθηση τῶν σύγχρονων ἀνδρογύνων νά κατορθώσουν νά ζοῦν χαρούμενα, εὐλογημένα, ἁγιασμένα καί ἀφετέρου ἡ ὑποβοήθηση τῶν ἰδίων τῶν παιδιῶν μέσα ἀπό ὅλο τό ἐνοριακό πνευματικό ἔργο νά συγκροτηθοῦν ὡς υἰγεῖς καί βαθύτατα πνευματικές προσωπικότητες, πού θά μπορέσουν νά ἀντισταθοῦν σέ ὅλο αὐτό τό ἀρρωστημένο καί μελαγχολικό περιβάλλον, ἀπό πλευρᾶς οἰκογένειας, στό ὅποιο καλοῦνται νά ζήσουν.

Πρωτοπρ. Κωνσταντῖνος Καραῖσαρίδης

«ΔΙΔΑΧΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ»

Ἔκδοση Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Μαρίνης
Ἄνω Ἰλισίων

Τηλ. 210 7785742 - 210 7486181

email: agmarin@otenet.gr

www.agiamarinailision.gr

Ἰούλιος - Αὐγουστος 2014

• Ἀριθ. Φύλλου 193 • Ἔτος ΚΓ'

Υπεύθυνος Σύνταξης:

πρωτοπρ. Κων/νος Καραῖσαρίδης

Διανέμεται δωρεάν - Εἰσφορές δεκτές